

Pacific Herald.

No. 36.

Portland, Washington, den 6. September. 1907.

17de Marg

Noget af Luther om en æret Spise
ders Hetsærdighed ved Troen.

(Sandnes m. 20. p. M. 181. 05.)

Thi i mit Hjerte hersker og skal alene
herske denne ene Artikel, nemlig Troen
paa den høje Herre Jesu Kristus,
som er Begyndelse, Midte og Ende i
alle mine aandelige og gudelige Tan-
ker, jeg heder har haade Tag og Har
(Wolfs Udgave IX. 9).

Da vi var Blaune, udrettede vi net-
op derfor intet med vor Spegele. Thi vi vilde ikke etfjende vor Synd
og vor uguadelige Væsen; ja, vi vidste
intet om Knebunden og forståd ikke,
at Domtroen er Synd. Ja, vi åbnede
endog, at man måtte være paa Guds
Maaede og Varmhjertighed. Dersør,
jo mere jeg så og begjædede at
kommen til Kristus, desto længere veg
han bort fra mig. Etter Kristiema-
let, og naar jeg havde holdt Messen,
fandt jeg aldrig være tilfreds i mit
Hjerte; thi Samvældigheden fandt ikke
have nogen ret, efter Troen af Gjer-
ninger. . . Jeg indsaa vel også
følt, at man for at opnau Ejret og
det evige Liv ganske og aldeles iii-
trængte Guds Gave og pure Maade,
og jeg arbejdede stilig og angstelig
paa at fortælle Pauli Ord i Rom. 1.
17, hvor han siger, at i Evangeliet
aabnbareres Guds Hetsæ-
rærdighed. Det søgte jeg længe
og kontede beständig paa; thi det
Ord „Guds Hetsærdighed“ laa mig
i Venen, hvilket man ester almindelig
Skit og Drug pleide at udlægge saa-
ledes: Guds Hetsærdighed er han-
dan Tyd, hvortved han for sig er
Hetsædig og fordæmmer Smaderne.
Saaledes havde alle Lætere med
usdtagelse af Augustin, udtagt dette
Ord, at de sogde: Guds Hetsærdig-
hed, sel et Troens Utrede. Dette
så jeg lige Sproget, dannede jeg
alid, at Gud dog aldrig havde na-
venbare Evangeliet. Thi hør kunde
estre den Gud, der verden, dommer
og fordæmmer. Indtil jeg alidst

ved den Helligeands Opstanding no-
get helligere overveiede Profeten Ha-
bukro Ord, hvor han siger Ray. 2.
4: „En Hetsærdig ved sin

Tro skal leve.“ Deraf slattede
jeg da, at Livet måtte komme af
Troen, og fortalte det altsaa det ob-
strakte Ord eiter det konkrete, det er,
jeg fortalte Ordet „Hetsærdighed“
ejet Ordet „teherdig“, saaledes nem-
lig, at Mennesket blev reskædigt for
Gud ved Troen. Da blev den hele
hellige Skrif og Christus selv mig
aabnet (IL 320, 321).

Jeg vilde og gjerne tro det, men
jeg tan ikke bringe det saa dybt ind
i Hjertet, at jeg intet ej fast fan for-
lade mig derpaa og holde det for
lutter Sandhed. Ja, dersom vi fun-
de det, saa var vi allerede her salige,
og vilde aldrig frugte hvælken for
Død eller Djævel eller Verden, men
Hjertet måtte stedse springe af Frejd
og fruge Gud et evigt „Te Deum
laudamus“. O store Gud, vi leve
dig. . . Og hvorned har jeg og
andre (fortat vi ogsaa sel tale om os
selv) fortjent det? Men derved, at
jeg i 15 Aar holdt afgrundet Messen,
prættede Gud og trolig hjalp til at
fortælle Kristus præm. I Sand-
hed en valser fortjeneste, at vi har i
Djævelens Djævelens redet til Helvede
og i øgl andre Djævelens og hans
Partiers Broderstab under afdøde
Helgeneres Navne (XI, 535, 637).

Derfor maa man for alting med
Gud hente den Artikel, som læret, at
man skal blive reskædig for Gud ved
Troen paa Kristus; den alene kan
oprette og opholde os mod al Fort-
argelse, og dersos træte os i alle An-
tegninger og Fortjætning (IX, 591).

Paulus har ikke alene paa det om-
mageligtst udtagt den, men han
lægger også med for Gud sikkert
paa Hjerte, hvor han tilhørt der-
est, siger Rom. 4, 23. 15, 4, at dette
er stevne ikke for Abrahams Skit
alene, der sikkert er død, men og
for vor Skit, at vi derved skal have

Værdom og Triv. Den er at be-
handle Skriften paa ret apostolin Vis-
on at udlede af den en jaadan almin-
delig Sandning, for hvilken alle Hel-
vedes Porte fortædes, og som de
mos være sjælste, nemlig at alle de
som tro Guds Ord, er reskædige. . .
Og af denne Grund indslutter fortæller af Prebet til Hebreerne Kap.
11, 1 iflg. Jaare mestetlig alt som de
hellige har gjort, under Troen, og
siger at de har gjort alt formedelli
Tro; thi „uden Tro er det umuligt at
behøge Gud“ (Vers 6); og naar Gud
fortæller noget, saa vil han have, at
vi skal tro det, det er, være visse paa,
at det er vir og sandt, og ikke at ville
paa, at det jo vil gaa saaledes, som
fortællelsen lyder (I, 940, 941).

Gud taler med dem (vore Frede),
for hvilken Karlsagts Skit de ogsaa
er hellige og kaldes hellige. Thi det
er to Slags Hellighed; den første be-
staar det, at vi helliges i Ordet; den
anden er, at vi er hellige ved vores
Gjerninger og Levnet. Men disse to
Slags Hellighed man man ikke saa
undertiden om Troen, saadan som
den er, ganske alene uden alle Gjer-
ninger, men undertiden saaledes, at
det følger Gjerninger med. Thi liges-
som en Mejer eller en Gartner taler
paa fortælling Gjernede om Treerne i
Haven, undertiden saadan som de er
i sig selv og saat ganske komme og
ledige, undertiden at de hænger fulde
med Løv og Frugt; saaledes taler og
saas den Helligaand i Skriften om
Troen paa adskillige Maader; nu om
Troen i sit Væsen, at den vender sig
til Kristus, anser ham alene, hæller og
antager ham, og i Samvældigheds-
og Augst for Syndens og for Dø-
dens Skit træster sig saaledes: „Vor
Djævelen end noshør need, gættes
min Synd noshør vederstogtlig, og
og suarede han end mi Hjerte nok-
saas dybt med sine gloende pile, saa
vil jeg dog ikke fortælle; thi Kristus
er min stunge og min Apæretieprest,
som har givet sig selv hen for mig for

„et er ikke foræret der Ord, som
jeg har talt til eder.“ . . . Den anden
Hellighed er en Hellighed i Gjernin-
ger, nemlig Hetsærdigheden, som ejer,
hvad der er Gud velbeha-
geli. Det taler ikke Gud alene, men
jeg beslitter mig ogsaa paa at følge
og adlyde Gud, som taler med mig.
Men ejerdi det endnu flæber Svig-
hed ved os, derfor er denne Hetsæ-
rærdighed ikke ren, men Fadervoret maade
det og man maa bede: „Hel-
liget vorde dit Navn“ (Matt. 6, 9).
Dette har Henfys til vor Hellighed i
Gjerninger, som kaldes „sanctissi-
formalis“ og henholder til de til Guds
Hellighed og Fadervoret. Men den
hellige Hellighed henholder til „Gredo“,
Troens Artikel. Thi med de til Gud
græber jeg ikke Ordets Fortællinger,
heller ikke med Fadervoret; men der-
med græber jeg min Hetsærdighed, mine
Gjerninger; men med Troen græber
jeg Ordet, det er Mængheden selv (IL
390, 391).

Vi pleier også at gjøre saadan
Forskjæl paa Troen, at Skriften taler
undertiden om Troen, saadan som
den er, ganske alene uden alle Gjer-
ninger, men undertiden saaledes, at
det følger Gjerninger med. Thi liges-
som en Mejer eller en Gartner taler
paa fortælling Gjernede om Treerne i
Haven, undertiden saadan som de er
i sig selv og saat ganske komme og
ledige, undertiden at de hænger fulde
med Løv og Frugt; saaledes taler og
saas den Helligaand i Skriften om
Troen paa adskillige Maader; nu om
Troen i sit Væsen, at den vender sig
til Kristus, anser ham alene, hæller og
antager ham, og i Samvældigheds-
og Augst for Syndens og for Dø-
dens Skit træster sig saaledes: „Vor
Djævelen end noshør need, gættes
min Synd noshør vederstogtlig, og
og suarede han end mi Hjerte nok-
saas dybt med sine gloende pile, saa
vil jeg dog ikke fortælle; thi Kristus
er min stunge og min Apæretieprest,
som har givet sig selv hen for mig for

at gjenløse og saliggjøre mig" o. s. v. Saaledes lever St. Paulus om Troen en Rom. 4, 3. Gal. 2, 3.

Dernæst taler den Helligaand i Skriften også om Troen, som er virkende i sine Frugter; thi naar den hat sett hen til Kristus, saa bryder den ud, gjør allehaande godt, elster, priset og bekjendet Gud, hjuet Kæsten med Værdom, Formaning, Hjælp og Maad, og om den end bliver lønnet ikke derfor, saa lader den dog ikke af o. s. v. Jeg vil herpaa fremføre noget, som ikke eksempler; thi skalde man opregne alle, da kunde de fulde en hel Bog alene. „Troen, som er virksom ved Kjærlighed“ (Gal. 5, 6). „Vil du indgå i Livet, da hold Budene“, (Mat. 19, 17). „Gjør det, saa skal du leve“ (Luk. 19, 8). „Hver, saa skal edet gives“ (Luk. 6, 38). „Vis fra ondt, og gjør godt“ Salme 34, 15). Ær disse og andre saadanne Sprogs taler Skriften stedje om de Gjerninger, som står af Troen (IX, 349).

En naadehunrig Neger.

(Slutning).

Han har ganske vist en Blængde Ting, som var vel tilfældede til at vække hans Forbanselse: høje voldige Huse, statelige Tætre, glimtende Buller, prægtige Stjærelor og saa den Strøm af Mennesker, som bølgede gennem Gaderne. Men hvad der allermest forundrede ham, var dette, at ikke et eneste Menneske kom hen til ham for at fåre ham — Hedningen — noget om de Kristnes Gud. Af, der stak far over Hedning anede ikke, hvor han der dog et midt i Kristenheden, som skjuler den eneste hønde Gud og den, som har udsendt. Jesus Kristus. Endelig tog han Mod til sig, tilstille en forbigående og bad ham at fåre ham, hvor han skulle fåre de kristnes Gud, som har betalt alle Menneskers Syndegjeld. Manden saa et Dækblad ganske forbauet paa ham, rydsede saa paa Hovedet og gik sin Vej. Det stod han nu, den hættende Neger. Han gjorde et myt forsøg, der holdt endnu uheldigere ud; den Person, han denne Gang havde henvendt sig til, havde vel sagtens vigtigste Ting at varetage end at vise en følgende Neger, hen til den levende Gud; thi han farsatte sin Gang uden endog blot at fåre paa hans Spørgsmål. Saaledes gik det freudeligt; det blev klæn, og Negeren havde endnu ingen

Vædede facit. Næste Dag begav han sig igjen paa Vandring. Underiden stod dog en øg anden af dem, soot han tilstille, stille for at høre paa ham. Han fortalte da om sin Hjertes Vild og Uro og om den Værd, der havde sagt ham, at dersom han vilde rejse til England, saa ville han der saa of høre om de kristnes Gud. Under hans Fortælling stede det også flere Gange, at en hel Skare af Mennesker stillede sammen om ham og hørte til. Men til Slutning hed det: „Mitt er fortalt“ elbet: „Ja, det stak faros Tøsbehoved!“ og dermed lod man ham saa. Efter om også stundom en sagde: „Du maa gaa hen til en Preist!“ saa hjælp det dog ikke Negeren noget, da han ikke engang visste hvad de mente da med, og da ingen gjorde sig den Kjærlighed virkelig at føre ham hen til en Preist. Saaledes forlod den ene Dag efter den anden. Negeren gift hen paa Torvene og saa, hvorledes man dee kjøbte og solgte, og hørte, hvorledes man løvpriste Værerne og bød dem tilhørt til. Jeg et kommen til England for at føre efter de kristnes Gud, der har betalt alle Menneskers Syndegjeld, og nu kan jeg ingenleds finde ham.“ Den fremmede Mand var intet mere og kom nu med nye Spørgsmål. Nu udøste Negeren sit Hjerte også for ham, og da han saa, at Manden opmerksomt og venligt hørte til, undmalede han med levende Farver sin Håb og det Haab, der havde drevet ham ud paa den store Reise, og de andre Stoffelser, han havde lidt. Da han havde slagt im Betænding, greb den fremmede Mand hans Haab, vad ham at satte mit Glad og sagde derpaa, at han vilde vise ham et Sted, hvor han endnu samme Aften kunde få noget at høre om ham, der har betalt den hele Verdens Syndegjeld. Derpaa førte han ham ind i en Sidegade til derved og viste ham et i Gaden anden Ende beliggende Kapel; der fulde han blot indside sig til det og det Klokketuet. Negeren indhænd: sig udlogt til den angivne Tid. En Kirkebestyrer modtog ham som en, hvio Komme han havde ventet, og anviste ham Glad paa en af de forreste Stolretsker. Gudsstjernen begyndte. Presten, som ikke var noget anden end den Mand, der havde mødt Negeren paa Troen, valgte til Tidst. 10, 45: „Menesteno Son er ikke sammen for at lade sig tæne,

Gud, men af Kjærlighed til Syndere lig, herved og blev Mennesket lig for ved sit dyrebare Blod at løsløbe dem fra Død og Dom og Djævel, men kun sunde Klingende Talemaader om Dyb og gode Gjerninger. Da blev han endnu mere nedslæbet; han havde aldeles tabt Modet til at fortsætte med sin Søgen og Spørgsen, trøsteløs og nærvæd at fortvile git han videre op blev omjæder staacende paa en Bro, lænede sig til Rælvæcket og gred igjen bitterlig. I dette Dilemma gift en Mand hurtig forbi ham; han var allerede kommet over Broen, men vendte da tilbage igjen, fordi Negerens Ansigt havde valgt hans Opmerksamhed, og spurgte: „Hvære Ven, du er vist i stor Nød og Træng?“ — „Ja, Herre,“ svarede Negeren. Manden greb i Lønnen, gav ham nogle Penge og sagde: „Der har du saa meget, at du i det mindste idag kan få noget at spise!“ Negeren takkede ham men tilføjede: „Af, det er egentlig set ikke Penge, jeg trænger til. Jeg et kommen til England for at føre efter de kristnes Gud, der har betalt alle Menneskers Syndegjeld, og nu kan jeg ingenleds finde ham.“ Den fremmede Mand var intet mere og kom nu med nye Spørgsmål. Nu udøste Negeren sit Hjerte også for ham, og da han saa, at Manden opmerksomt og venligt hørte til, undmalede han med levende Farver sin Håb og det Haab, der havde drevet ham ud paa den store Reise, og de andre Stoffelser, han havde lidt. Da han havde slagt im Betænding, greb den fremmede Mand hans Haab, vad ham at satte mit Glad og sagde derpaa, at han vilde vise ham et Sted, hvor han endnu samme Aften kunde få noget at høre om ham, der har betalt den hele Verdens Syndegjeld. Derpaa førte han ham ind i en Sidegade til derved og viste ham et i Gaden anden Ende beliggende Kapel; der fulde han blot indside sig til det og det Klokketuet. Negeren indhænd: sig udlogt til den angivne Tid. En Kirkebestyrer modtog ham som en, hvio Komme han havde ventet, og anviste ham Glad paa en af de forreste Stolretsker. Gudsstjernen begyndte. Presten, som ikke var noget anden end den Mand, der havde mødt Negeren paa Troen, valgte til Tidst. 10, 45: „Menesteno Son er ikke sammen for at lade sig tæne,

Hildebrand & Gor,

Salger Meider, "Curieux", "Bog", "Malling", Zunge. Tid og Blæsp. Ogs. en. Et fælles fat med et ølflasker.

67 Commercial St., Astoria, Ore.

S. LARSEN. E. EILERTSEN.

Trommalds Pharmacy

(Norfolk Apotek.)

1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

Tel.: Main 504

Skandinavisk

Begravelsesbureau

C. O. LYNN.

Telefon Main 7222.

GAFFNEY & LYNN.

945 Tacoma Ave.

Office Phone Bed. 276
Residence Phone Bed 808

F. J. LEE

Photographer

1535 Commerce St.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA — WASH.

PORTSMOUTH

HOTEL & CAFE

516 So. Hill St.

Ligeoverfor Central Park

Los Angeles, Cal.

Kostige Hotel. God Betjening. Moderate Lette
Ophold. Hotel og Cafe under samme Bestyrere

P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot

Reasonable Rates
Transients a Specialty
Free baths.

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

20-22 West Holly Stret. Bellingham, Wash.

Skandinavisk Apothek.

Alle skandinaviske Medikiner erhobdes.

Henry Engberg

Graduent fra Kjøbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.

Inventerer og Optifere.

One underjæde af u. de minstede Optifere
sit. — Handler med Dr. master, Klæde, Skind-
og Silvare. Ude reparere.

113 West Holly St., Bellingham, Wash.

men for at tjene og give sit Liv til en Ægjenløsningsbetaling for manuge." Han talte først om, hvor dybt Mennesket er faldt ved Synden, og hvor umuligt det er for Synderen ved sin egen Kraft at fri sig ud af Syndens Læsner og bestaa for Guds Dom; men derpaa talte han om Guds Søn, der er blevet Menneske og har sat sit Liv til for Syndere for at betale deres Syndegjeld. "For alle er han kommen", sagde han, "og for alle, som tror paa ham, vil han være en Fræsler. Han er det Guds Lam, som har baaret den hele Verdens Synd. Desfor spørger han ikke om, hvilket Land eller Folk en Syndere tilhører, eller hvilken Farve han har. Han elster Negerten ligesaa højt som den hvide Mand, og vil ved sit Blod rense begge fra alle deres Syndere." Negerten var aldeles overvældet af det mægtige Indtryk, Som Ordet gjorde paa ham; slate Toaret løb nedover hans sorte Kinder, og Gang efter Gang hvælvede han hæle: „O, hvor lykkelig jeg nu er, nu har jeg fundet de kristnes Gud, som har betalt alle Menneskers Syndegjeld! Selvfølgelig kom Presten straks efter Gudsmissionen hen til Negerten, tog ham med sig hjem og færgede hot at stætte ham Bolig og Undethold. Fra nu af kom Negerten daglig til ham for at blive undervist i Guds Ord, og aldrig havde Presten haft en mere kærviglig Discipel. Men da Negerten havde haat den foruddne Rundstab i de kristne Troeslærdomme og ved Taaben var blevet optagen i det kristne Samfund, begav han sig ofter paa den store Reise tilbage til Øjemi for at vidne for sine Brødre ejer Rådet om de kristnes Gud, som har betalt alle Menneskers Syndegjeld.

Fra Rome.

I følgvat Brev dateret den 13de August skriver Pajt. Christensen:

"Jeg har gjort flere Reiser. En var til Teller, som du har læst om i „Herald". Dernest var jeg til Milford herre i det bekendte Kongarot. Jeg traf enkelte norske. De kom fra Minneapolis og fulde bid igjen. Ellers har jeg arbeidet i Rome og ude paa de „Camps", hvor der er mange norske Amerikanerne liget, at der som du vil have arbeide her, man du hede Die Olsen. Saaledes traf jeg i en Camp 26 norske. Af disse var der 3,

som i sin Tide har gaaet paa Skole i Parkland. I det hele har Nielsen lært mig, at vor Skole i Parkland og Bispehusets maa Mennigheder udskræt en langt større Velkomhed, end vi under det dagligdagse Stæv har haft om. I de forskellige Egne af Alaska har jeg truffet Folk, som er blevne hjendte med vort kristne Arbejde, medens de var paa Besøgshjem. Det skal være Mennigheder langs Rygen — helt fra Santa Barbara til Bellingham og British Columbia, — have Kren for. Paa en U. S. Avenue-kutter traf jeg flere norske Missionærer. Deres Adressee var uvilkærligt No. 9 — Mission St. i San Francisco, og de kunne ikke nok komme tale vel om vor Sømandsprest, Pastor Garsten.

Søndag Eftermiddag skal jeg ud til en „Camp", hvor der er enkelte Familier. Det skal i Småbælt døbes og jeg er forvist om, at det vil blive en stor Højtidelighed. Jeg maa ofte tank paa, hvoredes jeg i Idaho måtte gaa efter Plov eller Hato for at fåa tale med Farmeren. I Ballard er det helst ved Sognmøllen, du træffer dine Sognebørn. Men her maa du lade dig heje fra 90 til 125 god ned i Jordet og med Tølglyd i Hænden gaa omkring og høre Bekendtskaber. Dette træffer du en 15 til 20 norske paa en sandan Tur.

Mia Kleie bliver desværende bare en Hundrede, dog haaber jeg den ved Guds Hjælp kan give Stibet til et fortsat Missionsoarbeide. Det trænges baade her nord, saavel som i sydvestre Alaska. Det er nu 9 Aar siden Pastor Harstad rejste so langt som til Dawson, og hans Kleie var ikke forgyldes. Den har haft sin Bebyning for vor Mission. Jeg har ofte truffet Folk, som har spurgt ejer ham og basket mig velkommen, fordi jeg var hans nærdelige Prester.

Tenk om vi nu havde et Rørel i Rome! Det kunde tjene Kirkens, og vores som en Rørling her ved Bering-Søens Bredder. Mange vil vel tank, at det ikke er saa vanstelligt at samle Mæbler her. Og det er det ikke. Men Begyndelsen og Ledelsen maa komme udenfra. Som Kirkens Medlemmer maa vi altid erindre, at Mission betyder at sende ud — og øste. Kirkens maa altid gaa ud for at give, ikke for at tjene Penge. Glemmer vi det, da er det ikke længere Mission. Dersom vi Tro gaar iwi og begynder en Mission her, vil den nok finde Venner.

— Det første Brev paa engelsk jeg en Indhødt i Congo til Erkebisshoppen af Canterbury lød: „Den ringeste af dine Tjener er knæt Sæmmen af Deres Håndebon og beder, at De mandende Deres Mættjener mere Evangelium og mindre Grændevin.

Deres i strijt forbundne Iglesia."

W. & C. Schmidt Co
231 THIRD STREET,
Milwaukee, Wisconsin

Grenader hos Katalog af Missionærer
Køb, Udvægter, udstyrer. Telefon
Nr. 3200. Room 1 og 2 Elmwood Bldg., Ballard Wn.

Dr. Louis S. Schreuder

Nordlig Læge og Kirurg.

Kontor: 10-12 Form., 2-4 Bldg. 7-9 Ejend.

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: Main 4498, 7285

No. 1 Tel. Ballard 106 Auditor Tel. Ballard 106.

W. T. Christensen,

Nordlig Læge og Kirurg.

Kontor: 1122 First, 3rd fl.

Room 1 og 2 Elmwood Bldg., Ballard Wn.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Drs. ROBERTS, DOERKE
AND BLODGETT
Dentists

1150 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 106

Residence - Red 2681

Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

ROB'T. W. COLLINS
Sells & Winslow Blx.,
handler med Real Estate og faste
Landsæder, Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter eksporteres hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

**Sam Crow
House
Furnishing
Company.**
Complete udval

Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE.
SPOKANE Telephone Main 2494 WASH

Du vil gjøre „Herald“ en Tjeneste ved at handle hos dem, som aarierer i Bladets Spalter. Og det vil blive en rigtig løn i Tjense, dersom du opjaar nærværet, at du saa vedkommedes Avertissement i „Herald.“

Se paa den lyse røde Kap.

"Pacific Herold."

Kristeligt Ugeblad, a religious weekly, hører til Presbiteriet i Pacific Church af den Kortiske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Erb, Bellingham, Wash.

Alle Røbber, Behændigheds- og Notiser indsendes til Pastor O. J. O. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Fortælling betegnes af Pastor O. J. M. Tjernagel.

Være abonnement "Pacific Herold", Stanwood, Wash., vil nu komme.

Bladet koster

for Noret.....	50 cts
Halvåret.....	25 cts
til Norge.....	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Drukkenskab.

"Drunkere skal ikke arve Guds Hjige" (1 Kor. 6, 9, 10).

Drukkenskab er en Synd. Drukkenskab maa man deraf modarbeide og tjæmpe imod med Vaaben, der er mulig med Synd.

Enhver Synd har sin Mod i Menneskelets Hjerter. Det er fordi Hjerterne er fuldt af Synd, at en kan være en Drunkner. Fordi Drukkenskabsynden sidder i Hjerterne, maa man bruge saadanne Midler til dens Uddrivelse, som kan rense et Menneskehjerte.

Gud har aabenbaret os visse bestemte Midler, som er mulige mod Synd. Disse Midler er Guds Ord og Sakramenterne. Gud har ikke aabenbaret eller givet os andre Midler mod nogen Synd. Mod Drukkenskab skal man deraf bruge dette samme Midler.

Først naar Guds Ord ved den Helligaands Kraft har vundet Indgang i Hjerterne, vil det modtaa Synd og Fristelser til Synd. "Du maa fødes paant", et ligesaa sandt og nødvendigt for Drunkeren som Morderen. Den egentelskærlige Karakter maa omvendes ligesaa vel som Drunkeren. Men Gud har ikke givet os noget Midler til Gjenførelse uden Guds Ord og Sakramenterne.

Om Guds Ord siger Gud, at det skal udrette, hvad han har udsendt det til. Men han har ikke sagt det, at

jaligt Lære og Hyllest i sig udrette hans Vilje. Nei, om den, som fortolker Guds Ord, siger ham: "Jeg vil udslette hans Navn af Livsene Bog". Enien nu Fortolkningsen ser ved at legge til eller tage fra Guds Ord, saa er Synden den samme. Det er at bane hellige Guds Navn.

"Vogter eder for Farhæernes Sudsrig". Her advarer Jesus os mod jaligt Lære og Hyllest.

De jaliske Profeter fortolkes over dem, som ubrædelig holder fast paa det rene Guds Ord og de usortalede Sakramenter. Dette af Sæfierne saaledes stort set og raser imod Guds Ord, skal ved Guds Raade fun staalende os mod Drukkenskab og Ægten.

Fordi vor Gud beslæter os til at tage det nibe med, hvordan vi bruger og læser hans Ord, derfor er det vort sidste og vigtigste arbeide at prædike Guds Ord purt og rent, saa at Menneskene kan blive handhæd saadanne, der lever, som det jæmmer sig Guds Vorn.

Arbeid mod Drukkenskab.

Den, som vil iførdethed arbeide mod Drukkenskab og fortolke det er mulig muliggjende at kunne udrette noget, vil derfor lade det være sig magtpaalliggende at bemynde Midler, der kan og vil hjælpe mod denne Synd. Han vil også at komme ejer, hvor det er denne Synd har sit Seude, og naar han har fundet det, vil han som en vis og ved Guds Raade forsættig arbeider angribe Synden i sin Mod. Naar en Gartner vil udrydde Ugræs, skal er han ikke illsættes med at rive Toppen af, men han rykker det op med Roden. Saaledes maa man ogsaa gjøre i arbeidet mod Drukkenskab. Det maa prædikes Guds hele Raad til Salighed. "Ved Loven kommer Syndens Erfjendelse". Derfor man først af alt Loven i al sin Strenghed lyde til Drunkeren. Loven er Guds Speil, hvor Mennesket skal se, hvordan det ser ud i Guds Fine. Man vælges ikke i et Speil, men man ser sig selv. Guds Lov er ikke givne, for at vi i den skal blive toede og tensede af Synden. Nei. Først naar Gud gennem Loven har haet Mennesket til at se sin Synd og dens forfejdelige Folget, da er det, at han i Evangeliet kommer med Menneske og Lægedom. "Jesus Kristi Guds Blod renset af al Synd". Om dinne

hvide som Sne". "Tro paa den Helle Jesu Kristus, og du skal vrede stelst, du og dit Hus".

Naar et Menneske ved Guds Troade er kommen til Troen, harer han al Synd. Det har for været en Drunkner, saa vil han nu mere og mere have og i sin denne Synd. I Kristus Jesus vil han joa Styrke og Kraft til at tjæmpe mod denne Synd og beholde Seier. "Jeg formaar alt i Kristus, som gjør mig sterk".

Til Drunkeren hyder det med guddommelig Sandhed: "Fører ikke vild! Overken Skjærevnere, ei heller Al-gudsdyrkere, ei heller Dorkarle, ei heller Bloddyrige, ei heller de, som sindne mod Naturen, ei heller Enne, ei heller Gjerrige, ei heller Drunkere, ei heller Skjendegester, ei heller Al-vete ihule arve Guds Hjige".

Hjem er Drunkere?

At den er en Drunkner, som Dag ud og Dag ind er beruset, indrømmer alle. Men er det kun saadanne, som er Drunkere? Vi sulde ønske at saa var, thi da sulde Tallet paa Drunkere være mindre, end det er.

Drunkere for Gud er ikke alene de, som driller sig ihule paa en "Saloon" og ligge i Hjendestenen; men Drunkere er alle, som i sit Hjerte drages og lottes af Begjærlighed til beruhende Drifte, men ikke modstaa i Troen paa Kristus.

En Drunket i Guds Fine kan man godt vøre, om man aldrig smager en Dræbber betydnende Drifte. Thi selv om en i det ydre holder sig fra at smage, hvis han gjør dette af Lovens Trang, eller af ydre Menneskebuds eller af menneskelig Gresjøelse, men ikke i Troen paa Kristus, saa er han dog en Drunkner, og om han ikke overvinder sig, skal han ikke arve Guds Hjige. Guds Ord siger nemlig, at hvad som ikke er i Tro er Synd. "Uder Tro er det umuligt at behage Gud".

Nun den, som ved Troen paa Kristus afholder sig fra Drukkenskab, har forladelse for denne Synd. Og alle den som troer, skal seire i Slumpen mod Drukkenskab; thi Gud siger i sit Ord: "Vor Tro er den Seier, som overvinder Verben".

Hjem muliggjør det at tjæmpe og arbeide mod Drukkenskabsynden?

Først og fremst Guds Mennighed, thi den har haet Raadens Midler til Brug og Forvaltning. Den enkelte knytter og formater ham med Guds Kristen og Medlem af Guds Mennighed.

Det, derfor har han ikke alene Met, men Pligt at vidne og arbeide mod Drukkenskabsynden, saavel som al Synd.

Til Guds Mennighed lyber det: "Predik Ordet, hold ved i Tide og Næde, overbenis, straf, forman med af Længmodighed og Undervisning" (2 Tim. 4, 2.) Til Ordetes Predikanter er dette sagt og til dem, som vaager over Hjorden, paaligget det, at være paa Bagtbaade mod den ene knavel som den anden Synd, der man ikke særlig ligge i Beien. Ve den Predikant, der er ligegyldig i sin Prediken. Men ve den Mennighed, som er lunten i sin Vidne- og Bekjendelsespligt.

Naar arbeider man mod Drukkenskabsynden?

Naar man lader Guds Ord bo religiøst iblandt sig. Naar Guds Ord predikes purt og rent og Sakramenterne rettelig formules, da arbeider man ret og træffig mod Drukkenskabsynden som al Synd. Naar man i Hjemmet ved Guds Ord, Bon og Sang opbygges paa den jordiske Grundvold, og opføder sine Børn i Tugt og Herrrens Formaning.

Hole Guds Raad til Salighed skal prædikes. Lov og Evangelium skal inde i hele sin Fulde og i al sin Sandhed. Det maa bruges baade Kniv og lægende Balsom, naar man skal læge en Byld. Det raadne Ejend maa tilføres ud, og saa man der legges lægende Balsom paa. Bruger man ørste Balsom og saa Aniven, vil man intet opnå. I det aandelige er det også saa. Lovens Starpe Kniv skal først bringes paa Synden, og nuar den Helligaand med den har aabenet det af Modstand iukede Hjerter, da kommer han med Evangeliets lægende Balsom. Ved Loven knuses Synderne. Ved Ordet om den forsættede og opstandne læges Hjerter og syldes med Fred, den Fred, som overgaar al Forskud. Denne Fred er Bispeden, som Gud giver om Syndenes Forladelse ved Troen paa Kristus.

Et en kristen ligegyldig overset den, der ligget aabenbart i Drukkenskabsynden? Nei. Det tør, det kan han ikke. Kristi Kjærlighed driver ham til i Ord og Gjerning at vidne og arbeide mod al Synd, derfor og saa mod Drukkenskabsynd. Den kristne gaar til Drunkeren ved Ørste Lejlighed og irettesætter ham, straffer, tigter og formater ham med Guds Ord.

Som friben og som Mennighedslem har han ikke aabet "Middel af arbeide med, som er uafsloni mod denne Synad.

Ta Jesus har forsøget, at hvad som helst vi beder Hoderen om i hans Navn, det vil han give os, 'aa er den fristne alid ved Væn og Kærbæn vifshom mod al Synad. Han beder alid for sig selv og sine Troersbrødre, men han er ligesaa tilstødende i sin Væn for alle Mennesker. Han tilbeder sig og andre det gode og frubeder sig selv og andre det onde. X sin Væn er den fristne vifshom mod Druskenstabshunden.

Hvor den fristne er tilstødende i Vænen, aaruaagen i Guds Ord, varhoin i sit Liv og Vandet, der har det tilshed godt ill. Det er Guds Vilje. Hans Vilje ist.

Som Vorger.

Den bedste fristen er den bedste Vorger, dette indbrammer et nævende Menneske.

Ten fristne Vorger er øest af alt vifshom for Stat og Samfund, for Negleter og Vorger i Væn og Vandkoldelse.

Ta vort Vand giver enhver Vorger lige Helligheder og Pligter, saa har den fristne Vorger fuld og lige Ret og Pligt som andre Vorger.

Det gælder derfor, at den fristne Vorger bringer al mulig Flid og Trostlab i Livet til hver Dag og ikke mindst paa Valgdagen.

Vi kunne faste sin Stemme for de bedste og redeligste Mand er en af hans Dyrkener. Vi hørte det Parti, som han efter bedste Overbevisning troer vil fremme Landets og Vorgernes Vel, er hans Pligt.

Vi arbeide for de Principer og de Sandheder, som vil gavne Land og Folk, vil alid være ham en hjælpslig Pligt.

Ta det nu af Græting viser sig, at Saloonen er en af de helligste Institutioner, som dette Land har, saa er det den fristne Vorgers Pligt at arbeide for denne Institutionens Mission. Saloonen truer Landets Vel og Bestanden, derfor maa het alle, sum het denne Faste, arbeide paa ærlig og redelig Vis mod den.

Men den fristne maa vel vogue sig for, at han ikke gaar frem paa ulovlig Maade. „Værer de foresatte Dyrgheder underdantige“, er Guds Ord. Men dette hindrer ikke den respektende Mand fra paa lovlig Maade at

løse sin Stemme for, et man kan jo en god Tugtighed.

Vi maalet, at dette Vand vil nære og mere funne sjælle Saloonen. Vi vil fremdeles arbeide for, at dette kan ske. Vi tror, et Vandet og deis Folc vil tjene ved det.

Tæt af alle Saloonet var afslaget! Vi vilde tilshed glæde os, om vi kunde opføre den Tag, da der ikke handtes en eneste Saloon i de følgende Staater.

Vien at derved Druskenstaben skulle være udendret, det ved vi forvist ikke vilde være Tæfeldet.

Vien vi tror dog, at det vilde hjelpe til at udnytte mere og mere det andre Folderi og med det mange Synet, som følger af det.

Som Vorgeret følger vi ikke efter om et er Katolik, Protestant eller hvad han Tro og Velståndelse maalet vere. Det sydger vi kun efter, om en er af vor Kultus og hvis ikke, vil vi arbeide for, at han man komme til den.

Guds Ordets Kraft.

Salvo om Verden er fuld af Saloonet, saa har ikke Guds Ord derved tabt sin Magt mod Druskenstab.

Ten fristne som i Jesu Tro vaager og beber, skal funne for Gud og Menneske bevere sig mod Druskenstabshunden. Ja, mange som er Drunkene, skal ned det reddes.

Gud har ikke forsøjet, at de fristne skal kunne forvandle Jordet til en Himmel, det er ubrydte al Synad og alle Synbtere; men han har forsøjet, at den, som er ico indtil Døden, skal haa Livens Krone. Ja, han har sagt, at de fristne er i Verden, men ikke af Verden. Synad og Undstob vil tilbage mere og mere jo længere Verden staar. Guds Kirke paa Jordet skal desfor være stribende indtil Verdens Ende.

Vaarer nu beber, at J ikke fulde salde i Græbelje. Gud give sine Væn Maade til alid et naage og bebe!

Mit Vis er intet nedbrændt.

„Jeg saa engang“, fortæller en Farer, en fattig pige, som sad og lyede ved et Taalhus, der foliede et langt Tyskfor over hendas Arbeide. Været var næsten nedbrændt. Hendes flimre gængte forbi Stoen hurtigere og hurtigere, idet hun gjentog for sig selv: „Det maa være stig, thi bette et det eneste Vis, jeg har, og det er intet nedbrændt.“

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Aftenmønsterne mæder Tirsdag den 10de September kl. 4 Etterm. Flyve indstrives.

En stor stok Sangere med sine Husmuer og Venner rejste Fredag Middag den 30de August fra Tacoma for at deltage i Sangerfejten, som holdes i Astoria fra 3de August til 2den September.

Dr. H. O. Vifer, som i flere Staer har været bosiddende i Tacoma, har ganste nylig solgt sit Hjem paa \$2.25. So. 2 St. Han vil nu med Famille flytte ud til Clalla, hvor han kommer til at bo midlertidig, medens Kiesebugningen, som han foretar, gaar for sig. Det er ikke det hoende, at de flytter tilbage til deres gamle Hjem i Minnesota. Vifer selv føler sig ikke saa vel her som i Olsen.

Hele denne Famille vil savnes af mange Venner i Tacoma. De har været tro Medlemmer i Vor Frelseros Mennighed. Dr. Vifer har især en Tid som Skolleder, som Trusire og som næsserende Sundagsskolepræsident. Mrs. Vifer har været et vifshomt Emblem af stvindeforeningen. Værene har været blandt de hellige i vor Søndagsstole. Min Gud lede alt til det bedste for dem, naar de nu drager bort.

Knut Venjen fra Spokane, forhenværende „Number Inspector“ for „Mississippi Number Association“, er for Tiden i Wien. Han har hørt meget om den store St. Paul Dogmæller i Wien, hvor han mange af vores Vandmænd arbeider, og har nu besøgt den. Tidstanden, som han siger den der, er elendig, hvad Bekæmmeligheden for Arbeiderne ongaaer. Vænen er fra \$2.25 og op. Det har et øjeblik Eternes Gevinst for, han man funde nente at finde alt i den hellige Orden. Men det er ikke tilfældet. Til Eksemplar kan nævnes, at Møllens „Planer Department“ findes nede under selve Møllen, hvore Dogmælet ikke fan was. Det gælder, at man maa bruge elektrisk Veludsning, som arkes for meget stabeligt for Timene i Vænden og ikke giver det nødvendige Vis for godt Arbeide. En anden Ting, som Mr. Venjen understreber er denne, at Møllen ikke er „projected“ som det skal

de være. Derned udslues Arbeiderne for uændig Faste. Eigegnighed har ikke Møllernes Side og den „State Inspector“ Side kan faste blive farlig til mange af de Møller, som vi drøvælte har høre om hos os.

Flange af vores Vandmænd ligger lige paa de forskellige Hospitaler; hvis det er nogen, som har ikke Blomster i sin Hove, end de bryder sig om, gæde de en god Gjerning ved at besøge de Synge og give dem de smukke Blomster. Det er noaat man er ing, man trænger mest til Venlighed.

„Tak, Tak.“

Ja, giv mange vilde følge denne Hentydning, som het altid er givet. Naar en førtid har begyndt med denne Hjælpehedsøgjerning, vil en østlige Inde sin støtte Gænde heri. Glem ikke, at det er, noaat man er ing, at Sjælen mest sufer efter de Unghedsblomster, som man finder i Guds Ord. Det er altid nok at lage af, altid livsfrije blomster, sprengende den deliggjorte Dust, og de kosjer dig intet. Og: „Hvad J have gjort for en af disse mine mindste Brødre, have J gjort for mig“.

Ungdomforeningen „Gorecordia“ overtaalede Tirsdag Aften Mr. og Mrs. Harald Reil i deres Hjem 4312 No. Ferdinand St. Mrs. Reil har i flere Staer været Medlem af Goreningen, og bedømmede Medlem af Vor Frelsers Mennighed. Man havde derfor hørt de bedste Hæftiget med Bejegret, for at bevise dette, havde man bragt med sig en Oversigt af „Ice-Cream“ og Slage. Det end mere at lægge sin gode Vilje for Dagen, ift de vedgende Post. Presset til at overvælle Mr. og Mrs. Reil en pen lidet Træring i Hæm af en Ske. De unge Gjæfolk har ikke været gæste mere end et Par Måneders Tid, saa de er ikke blevet hæderlig vist ned at holde Taler, men de sagde dog en hjælpslig Tale til de sjæle Siner. Derpaa blev Post. Speroli, som øjnen var med, soldt frem. Han svarede ned at holde en meget pen Tale til de tilstede, og opfordrede dem til at være unge i Sind og alid et glæde sig i Herren. Det var en ungtig Hæften og jent for man tilte.

Martin Martinen Hol fra Mennigheter, Norge, bode Fredag den 2de August paa St. Josephs Hospital af

Tjus. Det to Mat iden som han leverer. Senere kom også Sonnen, Mel, som nu er 18 Mat gammel. Hjemme i Norge sidder nu afsløres hustru med hem Møn, af hvilke den ene er konfirmeret, og børger over tabel af en god Gjæskelle og far. Denne havde vel kendt at spore nok til at betale Gjelden paa den lille Gaard, han eble i Norge, eller lade familien komme herover. Saa manne har været her og er her fremdeles og kjæmper mod det samme Mat. Det kostet meget, underiden — kunde det finnes — alfor meget. Afsløres dog villig til at bøje sig under Herrens Håje og bøde joettøninghuld i Troen paa sin Frelser. Han blev kun 27 Mat gammel. Han havde ikke andre Eleginige her end den ene Gün, som har arbejdet i Seattle, mens han har arbejdet ude ved et Sagbrug. Den unge Mand vidste intet om Faderens Trædom, før han fik Undertegning om dennes Død. Torsdag mættte han næsten alene ledslag i Far's Baare til Graven. Pastor Preus fortalte. Sud som er Enfers Herrefor og Understøds Hader synes også bispe følgerende.

Syd Terma.

Paa det maanedlige Menighedsmedle sidste Mandag Aften blev Peter Orvis og Hustru optagne i Menigheden. Vi ønsker dem velkomne og haaber at det vil blive til Velighedsbaade for dem og os.

Meldt andre Ting blev der også forhandlet om Indemissionen med det bestilte at en stemme nedstøtes at foretage Indsamlingen til denne Afskrift. Martin Verge valgtes til at gøre det.

Pastor Dale vil herefter holde Vor-dagstale hver Vordag fra Mølken 9 til 12 formiddag i Kirken paa 58. og Puget Sound Ave. Stolen begynder forstommende Vordag. Det vil være Undervisning baade paa Norsk og engelsk i Skatetionen, Bibelhistorien og det nye Testamente. En NBC. Klasse vil også blive oprettet for de Lærer, som maa lære det. Alt er velkommen og vi vilde opmuntre alle vorvældre til at benytte sig af denne Undertegning til at undervise sine børne i Kristendommens Sandheder.

Baskett.

Mrs. C. Rockstad ses Gove har i den senere tid været godt. Hun

har ført sig nødliget til at lægge sig under Vegebehandling i Seattle. Under sit Ophold der, bor hun hos sin Datter, Mrs. Rosa C. Clark. Mr. Rockstad og Sonnen, Willie, har nu Anledning til at erstatte, hvorefter det går naar „Manden skal stille hjemme“. Forhaabentlig vil dette ikke behøve at vedvære længe. Vi ønsker Mrs. Rockstad god Bedring.

Søndag den 29de Sept. bliver Grundhenslægning. Det vil blive nærmere besjendigjort Idem.

Paa Menighedsmedde Mandagsformiddag valgtes Che. Petersen til at sætte en Vakansie paa Board of Trustees.

Mr. Steensen med familie optages i Menigheden, tilsammen syv Søsle. Vi ønsker dem velkomne og haaber at det Vidnesbrev, som be-herved har fået til brugte andre til at følge deres gode Eksempel. Det er flere Skandinaver, som befandet sig til det inderste Navn. En Del kommer fra vores gamle Synodemændigheder i Østen. Hvorfor ikke kunne sig til Menigheden og tage akt i Det i Arbeider?

Rosimandene mødte Fredag formiddag Kloden 10 hos Mrs. Nordstrand. Etiske der varere flere som endnu ikke har meldt sig, der ønsker paa at forberede sig til Konfirmation, vil vi bede om at de kommer saa snart som muligt saa de kan få den fulde nytte af Undervisningen.

Bathell, Wash.

Det ikke saa lange siden holdtes Missionshøjt i vor Menighed her. Rosimand Gjøs prædikede over Luk. 9, 51-62. Indtægtsende formante de hon illi al Hjælp Jesas under nogen slags Beslægtelse. De fleste vil nok være fristne, men paa sin egen Mand, kun paa visse Beslægtelser, de vil øjne sette et „men“ illi. Dette gaaer ikke an i Guds Hjælp. Det maa man indlæge et bestemt Standpunkt; thi Gjøs som ikke er med mig er imod mig.“ Vi maa først og fremst selv følge Jesus, selv være fristne. Gjøs dermede hat vi også den Opgave at bringe Evangeliet videre ud i Verden, men det er forholtvis saa os os, det kan gaa ud som Predikanter. Dog alligevel kan vi efterkomme Herrens Besaling: „Forklyder Evangeliet“

Det har al Tidningens, derved, at vi med vores Mødre hjælter Missionen saaledes, at arbejdere kan udhendes og Ejtele frejes.

Der optoges et Offer til vor Indemission, som beløb sig til \$14.75 ejer at Missionen var betalt.

Ved samme Anledning holdt Rosimand Visitois, Bønene blev overhørt paa Kirkegulvet og viste at de havde tilsynet sig det vigtige af vor Kærlighed.

De almindelige Spørgsmål, som spørges ved en Joadan Anledning, blev tilført til Menigheden, og efter Sovarene at dømme har vi kun Grund til at glæde os over Guds Hjælps Arbeide her.

Tilslut udvalgte Formanden sin Blåde over Menighedens Fremstædt i det hundreår. Udsigterne havde ikke været saa lyse, ja, det var end også saa dejlig, som troede, at arbejdet vilde bli en Hjælp for Missionen, men Menigheden havde ikke alene vokset betydelig med Hensyn til Medlemmer, men også grundig re-staureret sin Kirke og fået en stor Rieksloft og bygget en midletidig Bolig for Presten. Og endvidere havde den i Aarering med Juanita, Nedmod og Novott Jesu underholdt sin Krest og nu yder Hjælp til den indre Mission.

Efter Gudsbeneten jævnerede Kvindeselskabet Mandag i Kirken.

Søndag d. 25 Aug. holdtes Konfirmation. Tilkods var Hjælpevar Rieks hjælpe til sidste Mandag. Det er nu mange Mat siden en Konfirmation har fundet Sted her, saa meget større var Glæden. Følgende 4 unge befristede sin Daabspragt: Vilhelm Norberg, Edwin Anton Carlson, Eddie Anderson og Winnie Heggen. Den sidste blev konfirmeret paa Floris, de tre sidste paa Engest.

Det er endnu flere unge her rundt, som er konfirmeret; mooste de nu følge det gode Eksempel, her er istedem; thi hvad skal det eade med, naar de unges fristelige Undervisning forsømmes? Nogle menet de har noget gjorte med sit Hjælpearbejde, men et man begjærlig ejer at tillegge sig Stundstaber, som er nytte for dette Liv, hvormedet mere end man da ikke hertil hører paa at lære Guds Ord, som alene kan hjælpe i det tilfælde vi, og gør os Selige? Andre er for svage til at lære sin Barnetredom, men et man ivrig i at få et Skatte for

bedste Jordeliv, hvorefter mere burde vi ifølge vores ivrig for at samle os en Stat i Himmel, hvor Vi og Hjælpe ikke forsvinder? Månd andre mener det er angiltigt at tilfælge et Vært, som man ikke kan holde. Men lover en Konfirmation da mere, end enhver maa have, som vil blive Salig, nemlig, at han vil fortælle Djævlen og alle hans Gjerninger og alt hans Værelse, og at han vil tro paa Gud Jæder, Søn og Helligaand?

Det er vel sandt, at man ikke kan holde bedste Vært of sig selv; men „Gud vil virke i os baade at ville og at udrette efter hans velbehag“. „Jeg formoar alt i Kristus, som gjør mig stærk.“

Efter Konfirmationshandlingen holdtes Altergang for de ukonfirme-tede og deres Forældre; flere andre unge gift også til Aliers.

Menigheden optog et Offer til Presten ved Anledningen. Menigheden holdtes ejer Indstjælestuen og en Mand blev valgt til at arbejde for at en højere Prestebolig snart findes bygges.

P. Blicher.

Stamwood.

Miss Clara Christopher er af-rejst til Seattle, hvor hun skal være læree i Historie i en af Højskolerne.

Kærlingen er i hvid Gang. Ejendom vi har har vi mindre Negs denne Sommer end nogens kan mindes; siden for Saadningen har det næsten ikke regnet. Mallingen er dog ikke mindre end forvanlig.

John Hals er kommen tilbage fra en meget højlig og velgjærende Tur til højre Klost. Et Tid var velgjærende bevidnet de 6 Pond, han lagde paa sig paa 12 Dage.

Vordag den 3de Aug. blev Bernhard Gjøe og Helene Lund giftviede. Biesen fandt Tid i Tredjedigheds Kirke og forstede os Pastor Tjernagel.

Kirkens var smaghældt punkt med Bierstær og Gjøe af Vendens Venner.

Præcis kl. 11 form. mædte de Brudejæger ind over Menighedsmeddelelse, hvilket af Menighedens Organist Miss Anna Hahn.

Vindgummien er løb og opvoksen i Gaitebauit Co., Wm., hvort han

Parlændigheder.

- S. O. Erickson kom til og Mr. Guland besøgte Tangerstevenet i Afton.
- Mrs. Edgerton og Oliver Maria fra Bucklin, Wash., besøgte forenede Akademiet.
- Mrs. Gide er int. hjemkommunen i Eidsvold, hvor hun har besøgt Elgtinge og Venner.
- Mrs. Hegland fra Elmesville, fortig om van Rulsen og har også besøgt Venner i Parlænd. Velkommen til Venner.
- Birmael Thompson & Tegland er oplyst, at Mr. Tegland har følgd ud sin Del til Thompson, som heretter skal drive Forretningen alene.
- Mr. Holmøsen har flyttet sig til Nære Land, som ligger Øst i fra Parlænd. Han inviterer naboer på at flytte fra Canada til Parlænd.
- Mrs. Stedman har forinden besøgt fra Willmar, Minn. Det er denne Gang Misses Preach og Alvin som erude og reiser. Velkommen fraude os.
- Mr. Chr. Jensen fra Seattle tilbølle forenede Log & Lutter af Mr. Vinn. Prisen var \$25 pr. Lot. Mr. Jensen agter at bolette sig her i en måneds tids tid.
- Miss Clara Hodges og familie Venner er nu tilbagekomme fra Eidsvold, hvor de har besøgt Siegi og Venner. De foretæller vist af leve på Angel Sound.
- Mr. Louis Rybns, Graduate fra Lutheran Normal School har antaget kald som lærer været i Missionsskolen. Herold børst ham velle og hilsignelse med denne Gjæring.
- Den gamle Stationsbygning er nu blevet sat ven, at den er næsten ikke til at hænde længere. Og hvemfor det? Jo, nu er den en "real chancen" med Mr. Vinn som Agent.
- Et Parlændgutterne er Ruthian og Jesø Tegland, Waldemar Kavler, Otto Thompson, Goodwin Protzen, Ferdinand Troestad, Melvin Knudsen og Edwin og Adelie Anderson alle der er velde, hævning. En Del af dem i Washington, de andre i Idaho.
- Miss Clara Hindley, som i de første to år har været ansat i Missionsafdelingen ved Lutheran Ladies' Seminary, Fredriksburg, skal igjen overlæge Undervisningen i Missis ved Missionsrådet. Miss Hindley har engang for (fra 1902-1905) foretænet Missionsafdelingen ved Akademiet og er nu og fordelagtig fjendt herude.
- George og Peter Johnson er myndige komme hjem fra Sammenklingen i Astoria. De siger, at det var uden Sammenklingen det bedste Leone i forbundets Historie. Karl Bentz, Violinist, Vladimir Novelli, Soprano, og Dr. Goro, Pianist, var alle Mestre i sine fag. Prof. C. H. Operatic blev enhemmelig gjenvalgt til ledet for det kommendeår.
- Past. Olaf S. Heimdal er kaldt til været ved Akademiet hovedsor Prof. J. Xavier, som ejer mange Huse og dengang Djævelen har roligere. Pastor Heimdal er en meget begavedt Mand, som som Tale og dengang som Lærer. Vi harbet i ham at få en frasig Sættet for vor Skole. Han kommer hovedsagelig til at undervise i Religion, Sprøg og Historie.

Mettle.

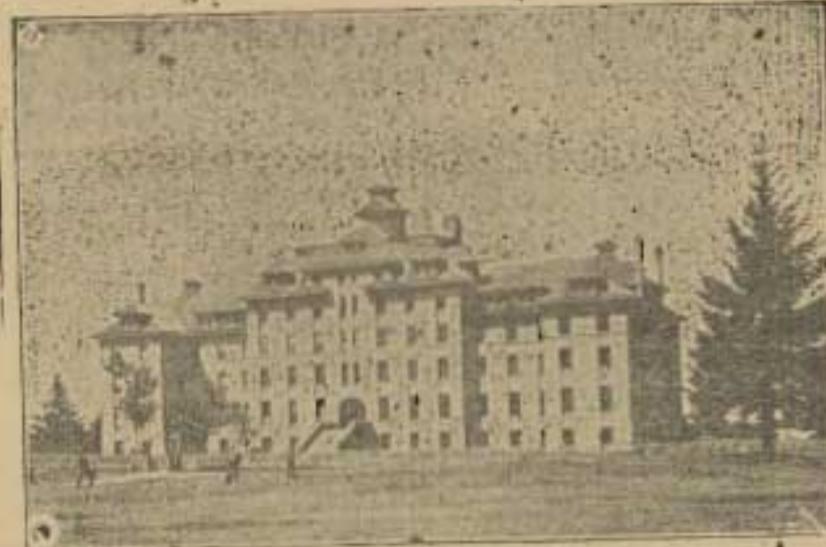
Past. Oscar A. Ingelstad blev under Pacific District Synodembedde i Oakland optoget i Synoden. Ved en Aktionseje et hans Navn blevet udeladt af den i Pacific Herold indførte Rapport over Synodembeddes Forhandlinger.

H. J. D.

Sængetidet ved Teller, Nella.

To Kinder med sine og brugte Ritter blev sidste aar sendt til Missionsskolen i Teller, Nella. Følgende er Givernes Navne:

Mrs. J. Wibroe, Mrs. J. Hord, Mrs. J. Lunde, Mrs. J. Giovannoli, Mrs. O. Petersen, Mrs. G. P. Wilson, Mrs. T. Larsen, Mrs. C. H. Storaasli, Mrs. C. H. Abberg, Mrs. Samuel Vinn, Mrs. A. C. Rice, Mrs. Dorit Wælkum, Mrs. O. Kreibrot, Mrs. I. Silberstein, Mrs. Sophie Wenberg, Mrs. Jørgen Viborg, Mrs. J. Solvold, Mrs. J. Lunde, Mrs. N. P. Xavier, Mrs. A. O. Strom, Miss Clara Knudsen, Miss Clara Molden, Miss Helena Abberg, Miss Jørgen Abberg, Miss Louise Abberg, Miss Ruth Johnson, Miss Anna Johnson, Miss Clara Solvold, Miss Selma Johnson, Miss Amalia Hæstad, Miss Bertha Hæstad, Miss Sophie Storaasli, Miss Jørgen Oeng, Mrs. G. S. Storaasli, Mrs. T. C. Qvist.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The school offers the following courses:

(1). THE PREPARATORY COURSE (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitman's), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:
N. J. HONG, Principal
Parkland, Wash.

THEEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det højeste Edher Dækkenavn i Washington. Deres Kredit er god hos os, jas. Du kan udture Detes Dæk ved at give dit egenlige eller mærktige Udstillander. — Giv os Anledning til at give Dem vores Dæk, naar De skal udture Detes Dæk.